

Nummer 4
2019-2020

STUD. Relaties

Het tijdschrift door en voor studenten van de tweedegraads lerarenopleiding.

Colofon

Hoofdredacteur: Marc-Jan van Dam

Redactie: Iris van den Burg
Hannah Groothoff
Esmee Janssen
Aafke Neelen

Eindredacteur: Rik Siemes

Vormgeving: Sara van der Cruijssen
Vivian Kleinpenning

Journalisten: Sara van der Cruijssen
Laura Driesen
Anne Florissen
Revi van der Post
Liz Rutten
Lieneke Schimmel
Youri Vuurman

Cover: Unsplash - Valentin Antonuc

*Tweedegraads lerarenopleiding Nederlands
Klas V2A*

Voorwoord

Hey hoi!

Alweer de laatste STUD van deze lichtung studenten. Terwijl corona tijdens het maken van deze STUD nog steeds het leven domineert, hebben wij ons gericht op iets heel moois in ons leven: relaties!

Zo lees je in de column van één van de journalisten hoe zij geniet van al haar relaties (vrienden, collega's et cetera) zonder daarbij per se een liefdesrelatie nodig te hebben. Ook kun je het verhaal van Eva lezen in STUD-talk: hoe haar vader moeite heeft met haar coming-out en welk advies anderen haar hierbij geven.

Eén van onze journalisten richtte zich op het onderwijs in Kenia en hoe dat staat tegenover het onderwijs in Nederland. Erg interessant om te lezen en misschien kan het je helpen te kiezen voor een minor in Afrika! In de afgelopen drie STUDS heb je elke keer kunnen genieten van een vervolghet verhaal in de rubriek Cliffhanger. Met deze vierde, spannende editie, sluit ook het verhaal.

Geniet van alle teksten en laat je inspireren!

Marc-Jan van Dam
Hoofdredacteur

Wat kom je deze keer tegen in de STUD?

Onderwijs 5

Internationaal

To meet, to connect, to learn

Column 7

Lang leve de liefde

Poëziepagina 8

Echte liefde

Een kijkje in... 9

*Een kijkje in een studenten-
huis tijdens de coronacrisis*

Aan het woord 11

*Het docentschap draait om
inspelen op de ontwikkelingen*

STUD-talk 13
Help! Mijn vader accepteert mij niet

Persoonlijk verhaal 16
Iemand niet toelaten in je huis, is niet persoonlijk bedoeld, maar is wel persoonlijk

Recensie 19
Online in plaats van fysiek, geeft een andere relatie met het publiek!

Cliffhanger 20
Aanslag

Moppenpagina 21

Puzzel 22

To meet, to connect, to learn

Het onderwijs is continu in ontwikkeling. Niet alleen hier in Nederland, maar ook in de rest van de wereld. Teachers4Teachers is een organisatie van vrijwilligers die zich inzet voor het bevorderen van de onderwijsontwikkeling in Kenia, en die nauw samenwerkt met de Keniaanse regering. De vrijwilligers brengen Nederlandse onderwijsgeevenden in contact met Keniaanse onderwijsgeevenden en laten hen hun onderwijsvisie uitwisselen. Teachers4Teachers heeft als motto: To meet, to connect, to learn. Dat betekent dat je met iemand een relatie moet aangaan, voordat je hen iets kunt leren. Alice van Bergen, docente basisonderwijs, is één van de vele Nederlandse docenten die vanuit Teachers4Teachers naar Kenia is gegaan om in gesprek te gaan met scholen. De reis van Alice begon met een tweedaagse training die zij samen met een andere docent verzorgde. “In Kenia gaat alles wat chaotischer,” geeft ze aan. “Je weet van tevoren niet of je aan 10 of 50 docenten een training gaat geven. En als je om 9 uur wilt starten, dan zul je in de praktijk pas om 10 uur kunnen beginnen.” In de dagen na de training bezocht ze de betreffende scholen om hen te helpen de aangeleerde methodiek beter toe te passen. Ze heeft tijdens haar reis goed kunnen ervaren hoe het Keniaanse onderwijs eruitziet.

Het onderwijs in Kenia

Er zijn grote verschillen tussen scholen in Kenia. De ene school heeft wel tafels, stoelen en banken, terwijl er op een andere school kinderen op boomstammen zitten of zelfs op de grond. Ook zijn er klassen van wel honderd kinderen. Dat zal waarschijnlijk geen positieve invloed hebben op de mate waarin ze de lesstof tot zich kunnen nemen. De Keniaanse regering heeft veel invloed op het onderwijs. Zij levert scholen lesmateriaal, omdat er in Kenia nog veel armoede heerst. Sommige ouders kunnen niet

eens het schooluniform van 8 euro betalen. Maar ook de regering kan niet voor voldoende lesmateriaal zorgen, waardoor leerlingen schriften en boeken met elkaar moeten delen. In Kenia duren de lessen ongeveer 35 minuten en krijgen de leerlingen les in onder andere Engels, Swahili, wiskunde, geschiedenis en godsdienst. Een gemiddelde lesdag begint om half 8 en eindigt even na 15.00 uur, waarna er op een aantal scholen ook nog mogelijkheden zijn voor naschoolse activiteiten. Daarnaast moeten veel leerlingen zelfs nog op zaterdag en zondag naar een religieuze school waar ze leren over de Koran, of ze krijgen in het weekend extra ondersteuning van docenten. Daar komt ook nog bij dat leerlingen vaak ver moeten lopen naar school. Dit maakte grote indruk op Alice. “Als we wegreden bij de school en een half uur aan het rijden waren, dan kwamen we nog leerlingen tegen die naar huis aan het lopen waren. Ook krijgen leerlingen op veel scholen niets te eten. Je kunt je afvragen hoe goed leerlingen kunnen leren op een lege maag. Ik heb zelfs een directeur ontmoet die speciaal voor zijn leerlingen een bananenplantage was begonnen naast de school, gewoon om hen in de middag in ieder geval één banaan te kunnen geven.” Desalniettemin zijn de kinderen altijd blij, behulpzaam en willen ze erg graag leren.

Wat is het verschil tussen het Nederlandse onderwijs en het Keniaanse onderwijs?

Een groot verschil tussen het onderwijs in Kenia en in Nederland is volgens Alice het gebruik van ICT. “Op een aantal privéscholen kunnen ze wel gebruikmaken van computers, maar veel meer dan dat is het niet. Er zijn scholen waarvan de kantoren vol staan met iPads die gefinancierd zijn door de regering, maar die zijn onbruikbaar. Ze hebben daar namelijk niet eens de beschikking over elektriciteit.” De onderwijsontwikkeling in Kenia verloopt niet erg logisch, maar de wil is er in ieder geval wel. Het lastige parket waar de Kenianen in zitten qua onderwijs, is ook te zien in de huidige coronacrisis. Ook in Kenia is er momenteel een lockdown door het coronavirus (die duurt al veel langer dan bij ons) en zelfs nu hebben ze nog geprobeerd om het onderwijs door te laten gaan. Ze hebben geprobeerd om onderwijs op afstand te verzorgen via radiolessen, maar dit lukte niet echt. Daar staat het onderwijs dus helemaal stil tijdens deze pandemie. De docent-leerlingrelatie verschilt ook tussen beide landen. In Nederland zijn we er tegenwoordig erg op gericht dat we een goede relatie opbouwen met leerlingen en hen persoonlijke begeleiding bieden. In Kenia daarentegen is vooral respect voor de docent belangrijk, en is er meer afstand tussen docent en leerling. Zodra de docent binnenkomt, staan alle leerlingen op en groeten ze de docent in het Engels.

De manier van lesgeven is in Kenia ook anders dan in Nederland. De docent staat daar voor de klas en geeft uitleg aan de leerlingen, terwijl in Nederland er veel meer variatie is in werkvormen. Ook wordt er volgens

Alice in Kenia soms anders omgegaan met autoriteit. “Ik heb het zelf nooit mee gemaakt, maar ik hoor wel verhalen over Keniaanse docenten die met een stokje rondlopen en leerlingen een tik geven als ze niet goed werken. Mijn ervaring is dat Keniaanse docenten juist respectvol naar de leerlingen toe zijn. Ze investeren enorm in goede resultaten, helpen leerlingen met achterstanden in hun vrije tijd en organiseren vrijwillig in de pauze een gymles voor 200 leerlingen. Dat vond ik hartverwarmend.”

Niet alleen de Keniaanse scholen leren iets van dit initiatief, ook de Nederlandse onderwijsgeevenden nemen iets mee terug naar Nederland. Alice heeft bijvoorbeeld haar Nederlandse leerlingen posters laten maken voor de Keniaanse leerlingen. Ze vond het heel mooi om te zien hoe zij daarop reageerden en op deze manier heeft ze twee verschillende werelden met elkaar verbonden. Of Alice nog een keer naar Kenia gaat? Absoluut! Maar deze keer gaat ze bij haar Keniaanse vrienden logeren om nog meer de cultuur en mensen te leren kennen. Wil je meer weten over de organisatie Teachers4Teachers? Neem dan een kijkje op hun website: www.teachers4teachers.nl.

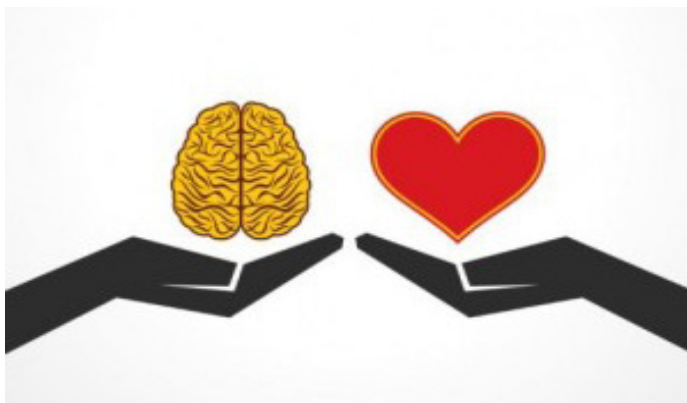

Lang leve de liefde

Relaties, dat is het thema van deze STUD. Er zijn veel verschillende soorten relaties, zoals vriendschappelijke relaties, werkrelaties of familierelaties. Nu mist er één hele belangrijke in dat rijtje, en dat had je denk ik zelf ook al wel gezien, namelijk liefdesrelaties! Als ik het woord relatie lees dan is het eerste waaraan ik denk een liefdesrelatie, iets wat ik niet mijn gehele leven heb mogen kennen. Dat is op zich niet erg, want ik heb wel een heleboel andere relaties die mij waardevol zijn. En toch, je maakt het zelf vast ook mee, wil de maatschappij mij duidelijk maken dat ik de meest waardevolle relatie niet heb. Op social mediaplatforms zoals Facebook word je doodgegooid met artikelen als: “15 dingen om te doen met je vriend” of “Als hij deze 8 dingen doet dan is hij de ware.” En natuurlijk hebben ze ook nog wel artikeltjes voor de mensen onder ons zonder liefdesrelatie, maar die slaan toch altijd weer terug op de... liefdesrelatie! Ik doel natuurlijk op artikelen met dit soort titels: “11 dingen om hem verliefd op je te laten worden” of “Hoe trek je de aandacht van je crush?”

Ik moet daar altijd een beetje van grinniken, want wat in die artikelen geschreven staat, zijn meestal niet bepaald goede adviezen. Laat ik nou niet te pessimistisch zijn: verliefd

zijn is inderdaad heel leuk en fijn. Alleen kunnen we met zijn allen alsjeblieft kappen met dat in de gezichten te drukken van de singles onder ons? Ik kies er ook niet voor om single te zijn, want ik heb het heus wel geprobeerd. Geloof me, ik heb me suf getinderd en het enige wat ik daar aan over heb gehouden, waren ongemakkelijke dates en dickpics. Bovendien weten we ook allemaal dat de jongens – of mannen... – in de kroeg of discotheek ook niet bepaald uit zijn op een liefdesrelatie. Dus als je me niet het geheim kunt vertellen tot het vinden van een goede vriend, dan houdt er maar over op. Dan feest ik nog even verder met mijn lieve vrienden en vriendinnen, ga ik met plezier naar mijn werk dankzij mijn fijne collega's, en heb ik een heel gezellig thuis dankzij mijn warme familie.

Echte liefde

Ze is niet echt

Ze zit alleen maar in je hoofd

Ze is niet in staat je liefde te geven zo als een ander.

Ze is een vreemdeling die door je hoofd spookt

Wij hebben een geschiedenis of ben je dat vergeten

Natuurlijk heeft ze alles ze bestaat alleen maar in je hoofd.

Zegen je ziel je hebt je hoofd in de wolken.

Je maakt je zelf gek

Je denkt maar dat ze je hart laat smelten

Maar kom weer naar beneden naar deze aarde

En zie dat ik hier ben

Ik ben echt laat me je helpen.

- dichters.nl

Een kijkje in een studenten- huis tijdens de coronacrisis

In een studentenhuis leven tijdens de coronacrisis valt niet mee. In deze rubriek is te zien hoe verschillende studenten de coronacrisis alleen of samen met huisgenoten overleven.

Contacten moeten zo veel mogelijk worden beperkt, maar wanneer alle meiden in huis een vriend hebben, is er altijd plek voor aanhang en toch nog een klein beetje gezelligheid.

Een kijkje in een studentenhuis dat samen naar de camping mag.

In tijden van corona is het in elk huis noodzakelijk dat er een balans is. De yin en yang van villa Bijle zorgen voor de juiste portie rust en plezier.

Een kijkje voor de deur van een Vlaamse student op kot in de coronacrisis.

“Het docentschap draait om inspelen op de ontwikkelingen”

Max is docent en studiebegeleider op het Graafschap College in Doetinchem. Hij geeft les aan studenten die een opleiding volgen in de richting van zorg, welzijn en sport. Hij geeft sinds 2014 les aan deze doelgroep. Daarvoor heeft hij zelf in de zorg gewerkt bij jongeren met gedragsproblemen. Dit werd op een gegeven moment lichamelijk te zwaar, en toen heeft hij besloten om een opleiding te gaan doen om zijn kennis te kunnen overdragen aan studenten.

“Covid-19 gooide roet in het eten”

In de afgelopen jaren heeft Max wel een aantal tegenslagen gehad qua lesgeven. Het is lastig om tot sommige mbo-studenten door te dringen. Hij probeerde door zijn werkervaring de studenten te motiveren en te triggeren. “Ik heb dat nu voor mijn gevoel redelijk goed onder de knie. De tegenslagen die ik toen heb ervaren, helpen mij nu om door deze coronatijd heen te komen. Het was de eerste weken heel erg zoeken naar mogelijkheden om de lessen door te laten gaan. Daarnaast ben ik ook studiebegeleider van een aantal studenten. Zij lopen veelal stage in de zorg. Dit verschilt van thuiszorg tot zorg in een verpleegtehuis. Naast dat ik dus bezig was met hoe ik mijn lessen moest gaan indelen, kon ik mijn taken als studiebegeleider niet vergeten.” Er kwam voor zijn gevoel best veel op hem af, terwijl hij het voor de hele crisis best goed op een rijtje had. Covid-19 gooide roet in het eten. Er moest een nieuwe planning gemaakt worden voor zijn lessen en hij moest gaan zorgen dat de stagiaires door konden blijven gaan. Een aantal studenten was bang dat ze misschien besmet zouden worden met het virus en daardoor hun stage niet meer konden afronden. Er moesten hier alternatieven voor komen,

voor het geval dat dat zou gebeuren. “Ik wilde natuurlijk niet dat mijn studenten vertraging zouden oplopen door deze situatie. Dat had ik oneerlijk gevonden, het is immers niet hun schuld dat het virus ons land zo in zijn greep heeft. We hadden als tijdelijke oplossing bedacht dat de studenten een soort kennisclip zouden kunnen ontwikkelen waarin zij hun competenties laten zien.” De studenten zijn hiermee akkoord gegaan; zij snappen ook dat wij moeten inspelen op de onverwachte, hedendaagse ontwikkelingen van dit moment. Dat de studenten een mogelijk alternatief hadden voor hun stage, was voor hem prioriteit. “Toen ik dit op een rijtje had, kon ik verdergaan met het ontwikkelen van online lessen.”

Online lesgeven

De online lessen die op dit moment nog steeds gegeven worden en de rest van dit studiejaar zullen plaatsvinden, gaan via Microsoft Teams bij het Graafschap College. In eerste instantie waren ze, vanuit de school, van plan om met Zoom te gaan werken. Na een aantal slechte ervaringen die gedeeld werden door collega's, is er toch gekozen om met Microsoft Teams te gaan werken. De theorielessen gaan volgens het rooster door. Zo bieden ze de studenten structuur in deze veranderlijke tijd. “Ik probeer zoveel mogelijk interactie te creëren met de studenten, zodat ze niet anderhalf uur lang alleen maar naar mij hoeven te luisteren en naar een computerscherm hoeven te kijken.” Met de collega's overleggen ze wekelijks over hoe ze de lessen zo effectief en interactief mogelijk kunnen inrichten. Ze delen onderling nieuwe technieken uit die de kwaliteit van het onderwijs verhogen en ze sparren over nieuwe lesideeën. Deze nieuwe technieken zijn bestaande en nieuwe onlinemogelijkheden die voor

meerdere vakken als nuttig kunnen worden ervaren. Ze hebben bijvoorbeeld wekelijkse bijeenkomsten gepland met de studenten, zodat ze elkaar (via de laptop) even kunnen zien, zonder dat er lesgegeven wordt. We praten dan gewoon even over hoe het gaat en de studenten vertellen ook wat ze in die week hebben gedaan. Dit vinden ze fijn, omdat ze even niet bezig zijn met school. De band met de studenten moet wel behouden blijven, vindt Max. Het Graafschap College heeft contact met andere mbo-scholen over lesmogelijkheden. Ze proberen de lijntjes zo kort mogelijk te houden, zodat ze elkaar effectief kunnen helpen.

“Voor mijn studenten wil ik zoveel mogelijk bereikbaar zijn, zodat ze altijd contact met me kunnen opnemen als het even niet meer gaat en ze hierdoor vastlopen met hun school- en/of stagewerk.” Dit vindt hij erg belangrijk.

Gelukkig zijn er geen studenten uit Max' klas echt ziek geworden en kunnen zij hun stage netjes afronden. Zij hebben geluk dat ze in een vitale sector werken en daardoor hun werk kunnen blijven uitvoeren. De studenten zullen hierdoor dus geen vertraging oplopen en kunnen volgend jaar hun studie probleemloos voortzetten.

“We zijn benieuwd wat de toekomst ons brengt, maar wat er ook gaat gebeuren: samen komen we hieruit.”

Help! Mijn vader accepteert mij niet.

STUD-talk is een rubriek waarin er door studenten van het ILS wordt gereageerd op een lastige casus.

Hoi allemaal, ik ben Eva en ik ben 18 jaar. Al van jongs af aan voelde ik dat ik anders was dan mijn vriendinnen. Terwijl mijn beste vriendin praatte over de leuke jongen uit de klas, was ik stiekem verliefd op de juf. Ik heb me er heel lang voor geschaamd en ik durfde het nooit te vertellen. Afgelopen zomer was ik met vrienden op vakantie en daar heb ik voor het eerst met een meisje gezoend. Dit voelde supergoed en vanaf dat moment wist ik zeker dat ik niet op jongens val maar op meisjes. Ik heb het daarna aan mijn beste vriendin verteld en zij reageerde superlief. Ze zei tegen me dat er niks geks aan was en dat ik me absoluut niet hoeft te schamen. Toen ik thuiskwam van vakantie wilde ik het ook aan mijn ouders vertellen, maar ik vond het doodeng. Uiteindelijk heb ik het na veel aanmoediging van mijn beste vriendin verteld. Mijn moeder reageerde best goed, maar mijn vader werd boos en wilde er niks van weten. Sindsdien praat hij amper tegen me en mijn moeder neemt het niet echt voor me op. Mijn vraag aan jullie is: "Wat zou jij doen als een van je ouders je geaardheid niet accepteert?"

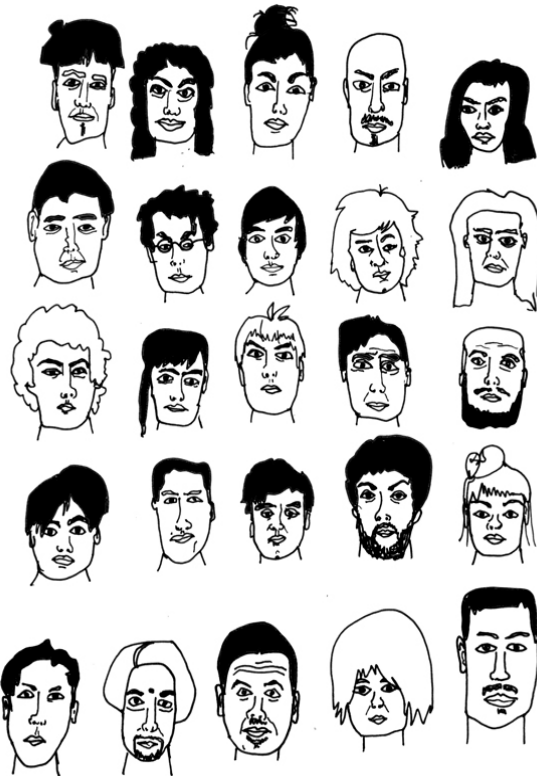
"Er valt niets te veranderen aan je geaardheid. Daar moet je je dus zeker niet voor schamen! Ik zou mijn vader even de tijd gunnen om het nieuws te verwerken, maar zijn houding zeker niet accepteren. Het is niet dat je iets verkeerd hebt gedaan, dit is wie je bent. Je ouders zouden je hierbij juist moeten helpen. Ik zou in dit geval via mijn moeder mijn vader proberen te bereiken om tot hem door te dringen."
– Robert, 24 jaar.

"Als ik in jouw schoenen stond, zou ik denk ik allereerst praten met mijn moeder. Ik zou aan haar vertellen dat het mij opvalt dat mijn vader amper tegen mij praat en dat ik dat pijnlijk vind. Ik zou vragen of zij dit herkent en wat zij ervan vindt dat het contact verminderd is. Als zij het ook vervelend vindt, dan zou ik vragen of zij het wil bespreken met mijn vader en of ze het voor mij op wil nemen. Daarnaast zou ik het denk ik met mijn goede vriendin bespreken en vragen of zij toevallig nog tips heeft."
– Jorrit, 23 jaar.

“Ik zou het eerst een tijdje laten rusten en de tijd geven om te wennen. Ouders hebben 18 jaar een bepaald beeld gehad en dat moet ineens bijgesteld worden. Wanneer je het idee hebt dat het iets meer bezonken is, dan kun je opnieuw het gesprek aangaan. Bijvoorbeeld één op één tijdens het eten, zodat je tegelijkertijd nog wat kunt doen.”

– Anoniem, 22 jaar.

“Ik zou met hem in gesprek gaan en vragen waarom hij mij niet accepteert en wat er mis mee is. Ook zou ik met mijn moeder praten, zodat zij misschien ook met mijn vader kan praten. Als mijn moeder het niet voor mij opneemt en mijn vader blijft weinig zeggen, dan zou ik kijken of ze professionele hulp kunnen krijgen, want zij zijn volwassen en gedragen zich als kinderen.” – Simon, 19 jaar.

“Wanneer praten met je vader niets uit zou halen, zou ik praten met je moeder en vragen of zij misschien met je vader wil praten. Als hij daarna nog niet wil praten, dan zou ik een brief schrijven waarin ik mijn gevoelens uitdruk en daarbij misschien een folder/boek/website geven die advies geeft aan ouders in zo’n situatie (dat bestaat vast). Zo kan hij zich er op zijn tijd mee bezighouden en geef je jezelf de mogelijkheid om te vertellen hoe jij je voelt. Dus geef hem ruimte en blijf ondertussen zelf met veel mensen praten, want de meerderheid zal wel positief reageren en praten blijft belangrijk.” – Miriam, 22 jaar.

“Iemand niet toelaten in je huis, is niet persoonlijk bedoeld, maar is wel persoonlijk”

Het coronavirus houdt de wereld al maanden in zijn greep en de vooruitzichten totdat alles weer ‘normaal’ is, blijken ook niet positief. Mark Rutte vertelde zelfs in één van zijn persconferenties dat de anderhalvemetersamenleving het nieuwe normaal wordt. Dat houdt in dat iedereen, uitgezonderd families, anderhalve meter afstand van elkaar moeten houden. Maar hoe zit dat dan in studentenhuizen? Is de anderhalve meter afstand daar wel reëel? Zoals ongetwijfeld voor veel studenten geldt, dacht ook Anne Bouwens, studente aan de Technische Universiteit, na over deze vragen. Anne is twintig jaar en studeert Medische Wetenschappen. Sinds november 2019 woont ze op kamers in Eindhoven.

Anne vertelt hoe er in haar studentehuis gereageerd werd toen bekend werd dat de universiteiten dichtgingen: “Ik vond het eigenlijk helemaal niet erg. Ik had al amper les meer, want de tentamens kwamen eraan. Bovendien vind ik thuis studeren heel fijn. Toen waren er ook nog geen verdere beperkingen, dus een dagje vrij was aangenaam.” Haar vijf huisgenoten hadden er ook weinig problemen mee, want die liepen stage of hadden ook tentamens.

Toch begonnen al snel de andere maatregelen te volgen, zoals de regel dat er maar drie personen op bezoek mogen komen en dat er anderhalve meter afstand gehouden moest worden. “Toen hebben we besloten te gaan vergaderen,” zegt Anne. “We maakten een aantal afspraken en besloten al vrij snel dat anderhalve meter afstand in ons studentehuis onmogelijk is. Daarom hebben we duidelijke afspraken gemaakt over wie er wel en wie er niet welkom is in ons huis. De vriend van een huisgenote neemt corona helemaal niet serieus. We hebben toen collectief besloten dat die vriend niet welkom is in ons huis, omdat we van hem corona zouden kunnen krijgen. Dat is ook gelijk het probleem van het coronavirus: iemand niet toelaten in je huis is niet persoonlijk bedoeld, maar het is wel persoonlijk. Je wilt immers een specifiek persoon niet in je huis hebben, maar dat is niet omdat je diegene niet aardig vindt.”

Lange tijd waren de maatregelen die ze in hun huis genomen hadden niet nodig, omdat bijna iedereen naar zijn ouderlijk huis ging. “Ik bleef in het studentehuis achter met een huisgenoot.

Naar mijn ouders gaan was niet mogelijk, want dan zou ik veel minder bewegingsvrijheid hebben. Mijn moeder heeft net een nieuwe baan en werkt nu thuis in de woonkamer, dus daar heen gaan was geen optie.” Na vier weken kwamen de andere huisgenoten weer terug en omdat de maatregelen toen nog verder aangescherpt waren, besloten ze ook in het huis nieuwe regels op te stellen. “De oma van een huisgenoot was zojuist overleden, dus de ernst van het virus was wel tot ons doorgedrongen. We spraken af dat we echt met iedereen afstand moesten houden en dat je minstens twee weken bij je ouders moest blijven als je daarheen zou willen gaan. Alles om de kans op besmetting te verkleinen.” Ook gaat er steeds maar één iemand één keer per week naar de supermarkt. “Zeker in het begin hield niemand zich aan de anderhalve meter afstand in de supermarkt. Ik heb zelfs mijn bijbaantje in de supermarkt opgezegd, omdat ik het daar onveilig vond. Nu vind ik dat er beter afstand gehouden wordt, zeker omdat dat hamstergedrag voorbij is.”

Op het moment van schrijven worden de regels steeds meer versoepeld. Op 1 juni gaan de terrassen en restaurants open. Ik vraag aan Anne wat ze daarvan vindt. “De overheid beslist naar mijn mening te snel. Ze versoepelen, terwijl ze de resultaten van het openen van de basisscholen nog helemaal niet hebben. Mijn huisgenoten en ik blijven daarom wel voorzichtig. Alhoewel, één regel hebben we wel versoepeld: knuffelen met papa en mama mag weer.”

“How lucky I am to
have something
that makes saying
goodbye so hard.”

- *Winnie the Pooh*

De band tussen docent en leerling

“Alles wat je aandacht geeft, groeit.”

- *Docent Frans*

“Eerst de mens, dan het vak.”

- *Docent biologie*

“Een leraar raakt de eeuwigheid. Hij weet nooit waar zijn invloed zal stoppen.”

- *Docent PABO*

“Het belangrijkste in communicatie is horen wat er niet gezegd wordt.”

- *Docent wiskunde*

“Geef om je leerlingen en laat ze dat merken!”

- *Docent Duits*

“Vraag leerlingen niet of ze het snappen, vraag of je het goed hebt uitgelegd.”

- *Docent scheikunde*

“Ga niet voor de connectie, ga voor de relatie.”

- *Docent natuurkunde*

“Van gelukkige leraren leer je de mooiste dingen.”

- *Docent Nederlands*

“Leerlingen weten direct of er een docent of een vak binnenkomt.”

- *Docent Duits*

“De beste wegwijzer is de leerling zelf.”

- *Docent Engels*

“Je kunt een leerling vandaag iets leren, maar als je zijn nieuwsgierigheid kan prikkelen zal hij zijn hele leven blijven leren.”

- *Docent Spaans*

Online in plaats van fysiek, geeft een andere relatie met het publiek!

Vanwege de coronacrisis zijn we allemaal genoodzaakt zo veel mogelijk binnen te blijven. Dit zorgt ervoor dat veel bedrijven, winkels en organisaties stil liggen. Zo ook het theater. Maar het zorgt ook voor een stijging in het gebruik van internet en online leven. Er werd op Facebook bijvoorbeeld gepromoot dat er naast Netflix, ook Theaterflix bestond en dat ik eens een kijkje moest nemen op die site. Ik, geen groot liefhebber van toneelspel, maar wel een persoon met waardering voor kunst en cultuur, heb de site een bezoekje gebracht en ben het toneelstuk *Krijtkring* van de Toneelmakerij uit 2018 gaan kijken.

Verhaal

In het algemeen gaat dit toneelstuk over een dienstmeisje dat in de tijd van oorlog ineens voor een baby moet zorgen die geen familie van haar is. Ze twijfelt, maar voelt zich verantwoordelijk om het goede te doen en neemt de baby mee. De relatie tussen de hoofdpersoon en de baby staat in dit stuk centraal en het avontuur begint bij de oorlog en eindigt in een andere strijd.

Toneelspelers

Het toneelstuk begint middels een aandachtswaarschuwing over een alledaags voorwerp: een tandenborstel. Ik dacht eerst, waar gaat dit naartoe, maar later werd dit gebruikt als inleiding voor het thema, namelijk: wat zou jij meenemen als er oorlog uitbreekt? Is het eerste waar je dan aan denkt je tandenborstel? Wat erg opviel aan de toneelspelers was dat wanneer er een vrouw sprak, deze rol vervuld werd door een man met een pruik of een schort om. Dit geeft dynamiek aan het verhaal, omdat er geen vaste rollen zijn gebruikt en het toneelstuk zo open bleef.

Zang en dans

Wat natuurlijk niet mag ontbreken bij een toneelstuk zijn zang en dans. De afwisseling hiertussen was prettig. De liedjes zelf vond ik soms erg aanstootgevend, vooral omdat het toneelstuk voor 10 jaar en ouder bedoeld was. Hier ben ik het niet mee eens. Het was absoluut niet geschikt voor kinderen onder de 14 jaar. Dit kwam door het vulgaire taalgebruik en de heftige onderwerpen. Wat ook ergerlijk was, was de schakeling tussen zacht praten en schreeuwend zingen of gewoon simpelweg schreeuwen. Ik heb van ellende mijn geluidsknop steeds zachter moeten draaien, en dan weer harder, want dan praatten ze weer heel zachtjes. Ideaal met oortjes in? Absoluut niet.

Boodschap en betekenis

Dit was het enige échte goede stuk van het toneelstuk. De titel van het toneelstuk leek eerst niet terug te komen, maar die kwam op het einde wel degelijk aan bod. Er werd letterlijk een krijtkring getekend op de vloer en er werd verteld dat er vroeger keuzes werden gemaakt door aan de zijkant van een zelfgemaakte krijtkring te gaan staan en aan beide kanten te trekken aan hetgene dat in de krijtkring stond. De persoon die hetgeen eruit trok, vond het niet belangrijk genoeg om het heel te laten en verloor. Zo ook met het kind in het toneelstuk. *Krijtkring* laat je wel nadenken over wat jij zou doen als je in de schoenen van de hoofdpersoon zou staan, wat zijn jouw normen en waarden? De boodschap die overgebracht wordt is dat alles in de wereld toebehoort aan de mensen die er goed voor zijn.

Eindoordeel

De boodschap heeft het toneelstuk naar een hoger niveau getild, maar meer kan ik er niet van zeggen. Als je zelf wél van theater houdt, dan kun je twee uur van je leven geven om dit toneelstuk te bekijken, ben je meer zoals ik? Laat het dan maar aan je voorbij gaan en houdt het bij Netflix.

Aanslag

In de vorige cliffhanger kwam Nova erachter dat de intenties van haar vriend Melvin toch niet zo goed waren. Ze werd door de politie uit de les gehaald wegens een aangifte tegen haar door Melvin. Op het moment dat de politie haar wil meenemen, gebeurt er iets wat niemand verwacht...

Eindelijk was het dan zover. Het moment is perfect. Joost staat naast me, dat geeft me rust. We kijken elkaar diep in de ogen. Zijn lichtblauwe blik is gevuld met overtuiging, genoeg voor ons beiden. Misschien maken we wel de slechtste beslissing van ons leven, maar toekijken en stilzitten kan niet langer, toch? Met alle kracht die ik in me heb, duw ik tegen de deuren van de koeienstal. Eerst moeten de dieren veilig zijn, voordat we hun moordenaars afstraffen. Achter me hoor ik geritsel, maar ik negeer het. Ik heb geen tijd meer om na te denken. De kans is groot dat de politie Nova's laptop al gevonden heeft en daarna zal het niet lang meer duren voordat ze mij vinden. Joost kijkt me aan, zijn ogen vragend. "Gaan we naar binnen, Melvin?" Ik knik naar hem. De stal die we aantreffen is onmenselijk. Koeien staan in een hok waarin ze zich nog niet eens rond kunnen draaien. Ik voel hun verdriet als ik in hun diepbruine ogen kijk. Ergens in mijn buik voel ik een licht gevoel van spijt opkomen voor Nova, maar ook dit druk ik meteen weg. We doen dit voor de natuur. Nova zal moeten begrijpen dat haar offer maar klein is. "Stop! Gerard, volgens mij zit er iemand bij de stallen!" klinkt een stem in de verte. Kolere.

"Sluit de deuren!" schreeuw ik in paniek uit. "Snel!" Joost en ik grijpen beiden alles wat we zien staan. Stalen emmers, grote stukken hout, bezems, harken, we gooien het allemaal tegen de deur aan. Ons plan valt in het water. "Shit, shit, shit," vloekt Joost. "Als ze ons pakken wat dan?"

"Jeugddetentie voor een paar maanden misschien, veel meer zal het niet zijn, maar dat is enkel voor het betreden van afgezet gebied." Snel adem ik in, happend naar

zuurstof. "Als we nu nog omkeren dan zijn onze problemen nog te overzien." Joost kijkt me doordringend aan en hij hoeft zijn mond niet te openen. Melvin heeft hem iets beloofd. "Hier," zegt Joost, naar mij reikend met onze aansteker. "Daarachter staat benzine." Voordat ik mijn lippen kan bewegen om te protesteren, staat hij alweer naast me. Een beangstigende glim in zijn ogen. Nog één keer kijk ik naar boven, denkend aan mijn moeder en mijn familie. Zullen ze mij haten als ik dit doe? Of zullen ze het begrijpen? "Doe het dan!" – Achter ons wordt er op de deur geramd en sirenes worden steeds luider. Ik wist dat het niet lang zou duren. Langzaam rol ik met mijn vingers over het wielje van de ijzeren aansteker. Twijfel houdt mijn hart in zijn greep en drukt mijn longen leeg. Dit is fout. Dit is allemaal fout. "Ik kan het niet," zeg ik met moeite. De woede in Joost zijn ogen doet hem eruitzien als een wildvreemde. Hij grist de aansteker uit mijn hand. "Dan doe ik het."

“Hey mop, weet jij een goeie mop?”

Het foute valentijngeschenk

Een koppel was al enkele dagen aan het kibbelen over de aankoop van een nieuwe wagen.

Hij wilde een stoere jeep, maar zij wilde een snel, klein sportautootje. En alles wat zij leuk vond was totaal boven hun budget.

“Luister,” zei ze, “Ik wil iets dat van 0 naar 100 gaat in een 5 seconden of minder. En het is binnenkort Valentijn, dus je zou me kunnen verrassen.”

Op 14 februari, met Valentijn, kreeg ze een splinternieuwe weegschaal!

Na de quarantaine:

ONTSNAPPING BELGISCHE GEVANGENEN MISLUKT

In Rusland mogen inmiddels niet meer dan 3 russen in een auto.
Anders krijg je vierrussen

Welke letters horen bij elkaar?

B	O	O	D	S	C	H	A	P	V	F	X
H	Q	V	H	S	U	R	C	E	R	P	C
C	U	F	T	W	K	T	W	C	I	Y	U
L	P	I	D	L	C	D	N	A	E	L	L
K	Z	O	S	A	Y	T	V	A	N	Y	T
T	C	R	T	G	N	F	N	X	D	E	U
E	Z	N	E	E	E	T	L	H	E	I	U
K	O	O	D	F	O	N	L	I	N	E	R
C	H	U	E	I	F	W	O	X	T	G	C
H	T	K	E	N	A	O	X	O	D	L	H
S	A	A	N	D	A	C	H	T	T	C	W
P	M	Q	T	E	M	S	E	B	M	A	T

Aandacht
Besmet
Boodschap
Crush
Cultuur

Huisgenoot
Online
Student
Vriend(in)
Zoen

**HAN_ UNIVERSITY
OF APPLIED SCIENCES**